

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Poned., 21. rujna</i>	18.30 + Igor Mihaljević	<i>Sv. Matej ap.</i>
<i>Utorak, 22. rujna</i>	18.30 + Roža i Ivan i ob. Žilić; Josip Franković	
<i>Srijeda, 23. rujna</i>	18.30 + Marica Belančić (8. dan)	<i>Sv. pater Pio</i>
<i>Četvrtak, 24. rujna</i>	18.30 + Jure Lončarić; Treza i Jure Gerić	
<i>Petak, 25. rujna</i>	18.30 + Marija Vučić; Josip i Ljubica Franjković; Anka i Josip Belančić; Katica Balen; Franje i Marijana Vrbanović; Ana i ob. Crnković; Josip i Anka Badanjak; Josip i Antonija Štefok; Branko Stipetić; Dijana Gerić.	
<i>Subota, 26. rujna</i>	16.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 18.30 SVETIŠTE: <i>Vjenčanje: Domagoj Šlat i Ena Mihaljević</i>	
DAN GOSPODNJI <i>27. rujna - 26. nkg</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Marinko Pribanić 17 SKRADNIK: + ob. Prebeg; Milan Božičević; Nada Gerić; Zdenko, Franca i Vladimi Žlimen;	

1. ŽUPNA KATEHEZA održava se prema slijedećem rasporedu:

1. i 2. razred – ponedjeljak u 16 sati	5. i 6. razred – srijeda u 16 sati
3. i 4. razred – utorak u 16 sati	7. i 8. razred – četvrtak u 16 sati

2. KATEHETSKU NEDJELJU slaviti ćemo na Sv. Misi u nedjelju, 27. rujna.

3. HVALA svima na lijepoj organizaciji i proslavi Sv. Marka Križevčanina u Skradniku.

4. MRKOPALJ Zagorčani organiziraju u nedjelju, 20. rujna hodočašće Gospi Žalosnoj.

5. MIVOLJU ili Sv. Mihovila slavimo u **Kamenici u subotu, 26. rujna** molitvom u 11 sati na ruševinama crkve u Tržiću te misom u 12 sati u Kamenici. Dođite, molimo zajedno...

6. LUŽANJK ili MEĐUVOĐE - 70. Obljetnica: u Gen. Stolu u subotu, 26. rujna u 8 h Sv. Misa za sve žrtve II. Sv. rata i poraća; odlazak u Tounj, Skradnik te prema Međuvođu.

7. TEČAJ za BRAK - od petka 18. 9. do nedjelje 27. 9. u 19.30 u Ogulinu.

8. HRANA ZA SJEMNIŠTE – skupljamo do početka listopada. Plodove polja ili novčani prilog možete dati kod mežnara ili nakon misnog slavlja.

9. POMOZITE i podržite novčnim darom obnovu naših crkava i župne kuće.

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

Svetište Gospe od Čudesa, Oštarije

Spomen na poginule branitelje

Sinišu i Zrinka Rendulića

po kojima škola u Oštarijama nosi ime




petak - 18. rujna 2015.



11.00 sati - pohod na grob i molitva

11.30 sati - polaganje cvijeća i svijeća te molitva pred spomenikom Područne škole Oštarije

12.00 sati - Sv. Misa u Svetištu

Izdavač: **pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com**



Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

20. rujna 2015. • 25. NKG • God. VI. • br. 38 (264)



„Sin Čovječji predaje se...!“ (Mk 9, 30-37)

Čitanje svetog Evandjelja po Marku: U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

I dodoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlji ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.« *Riječ Gospodnja.*

Uvjerenje Isusa Krista

Tekstovi čitanja i evandjelja ove nedjelje vode nas bliže tajni Isusa Krista, Otkupitelja. U njemu nas susreće neshvatljiva Božja ljubav: Bog kaže DA nama ljudima i svijetu, i on tu riječ Da svoje ljubavi prema nama više ne povlači, i sam postaje cijena patnje i smrti svoga sina na križu.

U čitanju iz knjige Mudrosti prikazuje nam se, što nepravedni i bezbožni ljudi planiraju u svome srcu: njima nasuprot stoji primjer pravedna čovjeka kao živo predbacivanje za njihov život. Zato zaključuje njegovo uništenje. Proročki je ovdje već prorečena sudbina Otkupitelja: njegovi ga neprijatelji osuđuju na križ, "na sramotnu smrt", ali ga Bog Otac uzima k sebi i "istrže ga iz ruku njegovih protivnika". Tu se dakako ne događa, da Bog sprječava patnju i smrt svoga sina na križu, nego upravo u smrti biva vidljiva pobjeda života. Uskrснуće Kristovo očituje ovu pobjedu božanske ljubavi na jedinstven način.

Evandjelje po Marku stavlja nam pred oči suprotnost između Isusova mišljenja i nedovoljnog razumijevanja njegovih učenika: on je poslušan volji nebeskoga Oca i prihvatit će na sebe patnju i smrt, da bi otkupio ljude od njihovih grijeha. Nakon tri dana će ustati. Njegovi ga učenici ne razumiju; radije promišljaju i međusobno se savjetuju, koje će službe i mjesto preuzeti u njegovom zemaljskom kraljevstvu kako ga oni sebi predočuju. Isus koristi to kao prigodu, da ih pouči tko će biti prvi u nebeskom kraljevstvu; naime ne onaj koji želi vladati, nego onaj koji služi i radije želi biti posljednji nego prvi. Kad još stavi dijete posred njih, po toj gesti naš Gospodin

pokazuje, kakav treba biti učenik Kristov pred Bogom. Oni koji nasljeđuju Isusa trebaju se odlikovati posebnom ljubavlju prema djeci. Ne tiče li se to prije svega očeva i majki, kada oni prihvaćaju svoju djecu kao dar kojega im je povjerio Bog, da preuzmu za njih odgovornost? Na svakome onome koji radi Isusa preuzima dijete, leži blagoslov; on time također preuzima i njega i onoga koji ga je poslao, nebeskog Oca.

Tu je još i poslanica svetoga Jakova. Otvorenim riječima javno se kudi nered srca u zavisti i svadljivosti, a taj nered je uzrok vanjskoga nereda i zlih djela svake vrste. Nasuprot tome je mudrost Božja koja pokazuje dobra svojstva. Ona je "ponajprije sveta, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih djela, postojana i nehinjena." U nasljedovanju Krista ide se za svjesnom odlukom, ići putom duhovnog djetinjstva pred Bogom. Tada vlada mir; tada se provodi pravednost; tada će naše molitve pred Bogom biti uslišane; tada je kraj ratovima, svadama i borbi strasti. Molimo Gospodina Boga, da nam daruje "novo srce", koje je ispunjeno ljubavlju prema Bogu i bližnjemu! *Fra Jozo Župić*

Kršćani pred fenomenom imigracije

Zagreb, (IKA) – Vojni ordinarij Juraj Jezerinac objavio je poruku u povodu dolaska imigranata na granice Republike Hrvatske koju prenosimo u cijelosti:

Svjedoci smo velikih i za budućnost nedorečenih kretanja milijuna ljudi iz svojih milenijskih postojbina u svijet posve drugačijeg svjetonazora i mentaliteta, udaljen ne samo geografski nego i duhovno od onoga što su milijuni tih ljudi do sada živjeli. Riječ je o vrlo zamršenom događanju na svim razinama: smrt i bijeda koje ih tjeraju iz svojih zemalja; potreba jedne dugoročnije ekonomske i svake druge sigurnosti; duhovna slabost svijeta za kojim čeznu i sigurnost da im takav svijet neće predstavljati problem u prilagodbi, jer će ih to, neki misle, najmanje zanimati; drugi drže da je posrijedi smišljena politika određenih moćnih krugova suvremenog svijeta kako bi na ovaj način poljuljali povijesnu građevinu Europe, građenu na temeljima židovsko-kršćanske objave, grčko-rimske kulture i tradicije čime bi se dogodila postupna ali s vremenom posve izmijenjena etnička slika Europe.

Poželjna je interakcija u pristupu Vlade

Naša zemlja posredstvom Vlade Republike Hrvatske deklarirala je svoju spremnost prihvatiti određenu kvotu imigranata, a humanitarne organizacije kao što su Crveni križ, Caritas i Crveni polumjesec izrazile su svoju odlučnost da budu u funkciji pomoći. Jasno je svima da ovu zemlju čini preko 90% stanovništva s kršćanskim predznakom, a jasno je također da se radi o imigrantima pretežito islamskog vjerskog identiteta. Stav Vlade i humanitarnih organizacija Republike Hrvatske, držim, načelno je u skladu s onim što stanovništvo misli. Ipak nam se čini da bi bilo pametnije izbjeći moguću opasnost koja redovito prati „deklarativne“ stavove: nedostaju pokazatelji, odnosno predradnje, po kojima bi stav Vlade bio stav dogovora svih relevantnih čimbenika odgovornih za duhovnu i kulturološku očuvanost naroda i svjetonazora, kao i za humanitarnu akciju velikih i dugoročnih zahtjeva. Nije mi poznato je li nešto na toj razini poduzeto, a bilo bi vrlo pozitivno i edukativno da Vlada, zajedno



sa svim vjerskim relevantnim nositeljima duhovnog, pa i nacionalnog identiteta u ovoj zemlji, kao i s humanitarnim organizacijama donese razrađeni projekt prihvata, smještaja, zbrinjavanja i integracije imigrantskog stanovništva u novu domovinu, vodeći računa o svim aspektima složenosti ovog praktičnog pitanja, posebice pak o stručnim kriterijima po kojima se razlučuje je li netko „imigrant“ ili „izbjeglica“ pa u skladu s time zauzimati i stavove.

Neupitnost kršćanskog stava u odnosu na ovaj imigracijski fenomen

Isusova zapovijed izrečena u obliku „zlatnog pravila“ nedvosmislena je i nitko, tko se priznaje Isusovim učenikom, ne može drugačije razmišljati: „Kako želite da vama ljudi čine, tako činite i vi njima“ (Lk 6, 31). Isusov radikalizam za potrebom nutarnje slobode njegovih sljedbenika očituje se u istom poglavlju kojeg ću, radi cjelovitosti poruke, opširnije navesti: „Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu nagradu zaslužujete? ...I ako dobro činite onima koji vama dobro čine, kakva će vam biti nagrada? I grešnici čine to isto. ...Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš... Dajte pa će vam se dati...“ (Lk 6, 32-38). Na drugom mjestu, Isus je još zahtjevniji u odnosu na identitet onih koji se prepoznaju kao njegovi: na Isusov upit, upućen učitelju Zakona o tome „koji se, po tvom mišljenju od te trojice (svećenika, levita i putnika Samarijanca) pokazao bližnjim onomu što je zapeo među razbojнике?“, učitelj Zakona odgovara: „Onaj koji mu iskaza milosrđe“, na što Isus reče: „Idi pa i ti čini tako“ (Lk 10, 25-37). Uostalom, posve je jasan kriterij zadnje Božje prosudbe nas i naših stavova: „Zaista kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće“, a riječ je o gladnima kojima smo dali jesti, o žednima koje smo napojili, o putnicima koje smo primili, o golima koje smo obukli, o bolesnima koje smo pohodili, o utamničenicima kojima smo išli u posjet (usp. Mt 25, 34-46). Sa stajališta evanđeoske objave kršćanin, ako doista jest kršćanin, nema alternativu ovoj jasnoj Isusovoj poruci.

Ostaju li pitanja? - Iako je evanđeoska poruka posve jasna i ne dopušta alternativu u ponašanju kršćanina, ipak legitimno je pitati se: u kojoj je mjeri u sadašnjem stanju zemlje moguće ostvariti Isusovu riječ? Valja imati na umu činjenicu da je zemlja puna beznađa s obzirom na posao, zbrinutost, stambenu mogućnost, jer i sami smo suočeni s mnoštvom građana koji kao „prosjaci“ očekuju zalogaj od kojeg bi živjeli. Je li moguće na već postojeću ranu građana ove zemlje, dodavati novu ozljedu s nadom da će postojeća rana lakše zacijeliti? Koja su ekonomska uporišta Vlade, osim humanitarne pomoći od Europske zajednice i humanitarnih organizacija u zemlji, s kojima može dugoročnije računati ako bi bila riječ o relevantnom prilivu novih doseljenika u zemlju: poznato je da je najmanji problem dati obrok čovjeku, a stvar zbrinjavanja je mnogo složeniji i zahtjevniji postupak, osobito ako bi se provodio dosljedno dostojanstvu doseljenog čovjeka i naroda u koji doseljava?

Ova pitanja nisu postavljena da bi se izbjegla obveza primjene evanđeoskog načela koje formira naš odnos prema imigrantima, koje u cjelini nije ispravno nazivati „izbjeglicama“, jer dio njih sigurno nije pogođen ratnim opasnostima ili progonoštvom, nego željom za boljom i obećavajućom zemljom. Unatoč ovim i drugim opravdanim pitanjima, u konačnici odgovor je samo jedan: biti kršćani do kraja i pružiti evanđeosku ruku potrebnima. Zato, kao vojni ordinarij, iskreno potičem braću i sestre vjernike, članove redarstvenih službi i vojske, da u eventualnim događajima oko prijama i razvrstavanja imigranata, iskažu sav svoj kršćanski i ljudski humanizam. Isus reče i ovu: „Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći“ (Mt 24, 35).